

4. ואז (יפאן)

3. בירד (ארצות-הברית)

ר"ט הטוב תשמ"ט • הסרט הטוב תשמ"ט

(אשחזו השמינית של כחול הזקן, מלאך) דרך רובן מאמוליאן (ניי דספראדו), מיציל לייזן (זה קרה בחצות), ועד למאבס אופולס (סיכתב מאשה אלמונית) ואלסרד היצ'קוק (חשד).

מי שהלך לראות את הסרטים הללו ועייניים לו בראשו, יכול היה לראות שהקולנוע אולי למד להוסיף צבע, להגדיל את המסך ולשכלל את הסאונד, אבל יסודות השפה שלו נשארו כשהיו.

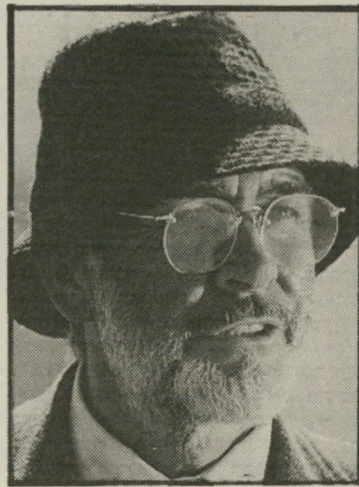
אבל לא צריך להתייאש. אמנם מייסטרס אין לנו בשנים האחרונות, אבל אנשים מוכשרים יש ויש. רוב ריינר, ראש הכרוכב ממיש פחתו של ארצי' בנקר, הופך לאחד הבימאים היותר-מעניינים בהוליווד, וכמעט מבלי ש'ירגישו בו עשה את אחת ההצלחות הגדולות של השנה, הנוסחה הקסומה. מחוזה משעשעת וססגונית, לסירטי-ההרפתקות ההיסטוריים של פעם.

ג'ורג' דמי העמיד את סירטי-המשעשע על הראש בנושאה לסאפיה, כשהוא נעזר בכישרון הקומי של מיישל סייסר המרליקה. מי שרצה לראות מה קורה לפייפר בלי הומור, ובלי דמי, יכול היה למצוא אותה גם ביחסים

שחקנית-מישנה השנה

עדנה דור
תיקוות גדולות

שחקן-מישנה השנה

שון קונרי
אינדיאנה ג'ונס והגביע הקדוש

שלום חנוך לאמירה חברתית חשובה כרוסן אסיתי נגמר כתבוסה קופתית וביקורתית גם יחד. ואילו אחד הסטיסטים בסרט הזה, מאיר אריאל, ראה הרבה יותר ברכה בסרטי-וידיאו צנוע מוקרש ל-מסע הבחירות שלו.

גם דרמה קלאסית ורצינית, כמו אלף נשותיו של נפתלי סימנוב, לא הצליחה לחולל ניסים ונפלאות.

ציון לשבח מגיע למוסיאון תל-אביב, שהעלה את הסרט הישראלי המעניין של השנה, היומן של דויד פרלוב. חבל יהיה אם תופסק פעילותו של הקולנוע במוסיאון.

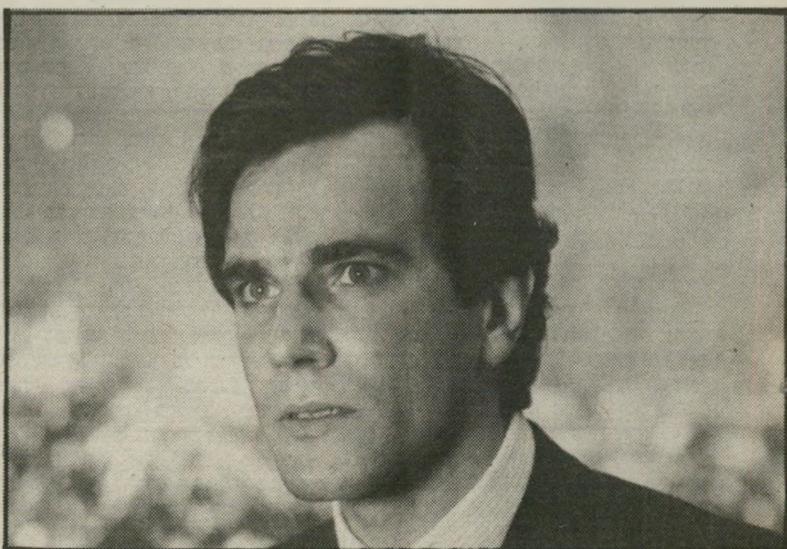
לסרטים ישראליים אולי לא האמינו השנה. לעומת זאת, החלו להאמין, ועוד איך, בקלאסיקה ההוליוודית.

התופעה החלה כבר לפני שנים מיספר, כש-ארנסט לוביטש המנחה שבר את כל המוסדות של ההפצה הישראלית. סירטו להיות או להיות היה להיט קופתי, ומשנפרצה הדרך, הלך הנחשול והתגבר. החנות מעבר לפינה רק חיזק את הרושם כי בסרטים הישנים טמון אוצר, והשנה זכינו כבר למבול של ממש. סרטים, צי'ארלי צ'פלין, שלכבוד יובל המאה להולדתו הוצגו בארץ שלושה מסרטי הארוכים, ושוכ לוביטש

ר"ע תשמ"ט • הסרט הרע תשמ"ט

4. פטסי הרסט (ארצות-הברית)

3. פסיס וכוכבים (ארצות-הברית)